

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 32 szám

2025. április 28

Lépünk együtt!

Lépni mindig nehéz, igyekszünk is jól meggondolni, hiszen minden lépésünk minősít bennünket. Néha órákat, vagy napokat tépelődünk egy-egy döntésünk előtt, van, hogy pikk-pakk, és már léptünk is, mondván az első gondolat a jó. No meg, hogy a gondolkodás a tett megrontója – akár ez is igaz lehet, helyzete válogatja. A legrosszabb az, amikor nem is mi döntünk, csak azt hisszük, elhitetik velünk, belénk beszélnek.

Ilyen, amikor a halandó vasutas többek előtt kinyilvánítja, hogy sokallja az egy százalékos szakszervezeti tagdíjat. Aki érti és értékelni tudja az egy százalékos tagdíj mibenlétét, az nyilván lebeszelné a kilépésről a kollégát. Ám ez korántsem egyszerű, mert valamiért mindig azok a hangosabbak, akik mindent ingyen szeretnének, vagy fillérekekért. Öt-hat ember, ha belemelegszik az öltözőben vagy a kocsmában, esetleg a vonaton sörözve, igen „szép” eredményeket tud elérni a tudatlan munkatársainak befolyásolásában. Aki egyet gondol, és másnap kilép a szervezetből, mert megnőtt a levonás. Talán még a béremelést is sokallta, amit összehoztak az egy százalékért, nem is beszélve a kollektív szerződésben rögzített juttatásokról.

Olyan kilépők is vannak, akik valahol mégis értik a szakszervezeti érdekvédelem lényegét, és igénylik is azt. Ezért inkább átlépnek egy félszázalékos szervezetbe, mondván a fele mégis megmaradt. Előbb-utóbb, persze, megértik, hogy az a fele maradt meg, aminek felhasználásába eddig is beleszólhatott, nyomon követhette, hiszen a Vasutasok Szakszervezetében a tagdíj negyvenöt százaléka az alapszervezetnél marad. Hát, ezt elvesztette, de még azt a tíz százalékot is, ami egy központi alapba megy: ebből kaphat mindenféle segítyt, gyermekszületéstől az elkerülhetetlen halálozásig, és ne feledjük, ahogy „fiatalodunk”, sajnos betegek is gyakrabban leszünk.

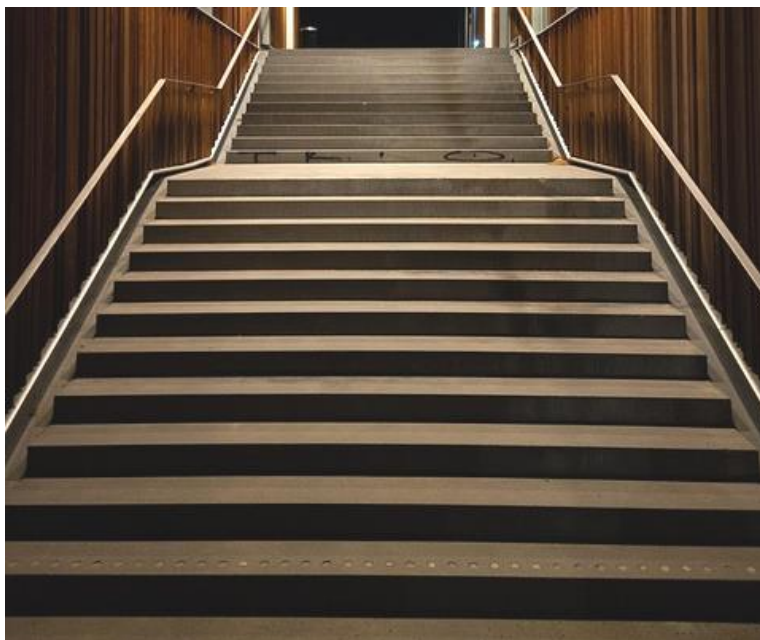
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

Végül a kolléga fizet tovább, anyagiakban semmi mérhetőt nem kap, viszont a fél százalékával fenntart egy olyan, egy-két ezres tagsággal küzdő szervezetet, akik többnyire szép csendben végig ülik a tárgyalásokat – már, ha odaengedik a tárgyalóasztalhoz őket, hiszen annak is vannak feltételei.

Ha pedig netán egyéni érdekvédelemre volna szüksége -- ami elég gyakran megesik, csak ritkán nyilvános – akkor nem biztos, hogy talál a szervezetében egy olyan tárgyalóképes tisztségviselőt, akit a munkáltató is elfogad partnerként. Hogy a baja jutott vasutas is bátrabban lépegessen a főnöke előtt.

Ami csak együtt működik, egy irányba, közös érdekeink mentén, közös erővel. Lépünk továbbra is együtt, úgy megszűnik, magasabbra juthatunk!

Dolhai József

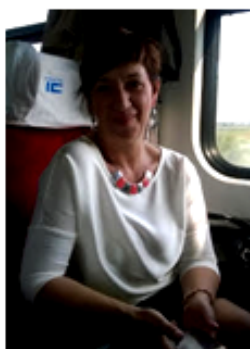
KÖZTES KONGRESSZUS – fontos döntésekkel, záhonyi szavazatokkal.

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 51. szám

2016. május 24.

Kongresszus 16'

Mondják, a demokrácia ünnepe a választás, ami kínek, hogy, de az biztos, hogy egy szervezet életében nem csak fontos, de ünnepi alkalom is a legmagasabb grénium tanácskozása. Ilyen nap volt május huszonegyediké szak-szervezetünk életében, hiszen éves Kongresszusra gyűltek össze a kül-döttek. Egész pontosan a 123-ból 109-en jelentek meg, köztük területünk küldöttei Juhász Tiborné vezetésével: Balogh Attila, Deregi Balázs, Korbács Sándor, Szanyi József és Zubály Bertalan. Köztes, törvény által előírt ülésről van szó, ami nem jelenti azt, hogy csupán formaságokkal telt volna az a szombati nap. Annál is inkább, mert fontos kérdések és azokra adott válaszok, döntések, szavazások töltötték ki legmagasabb testületünk ünnepét.

Megnyitójában Meleg János, a Vasutasok Szakszervezetének elnöke üdvözölte a Kongresszus küldötteit, és egy virágcsokorral külön köszöntötte Juhász Erzsőt, képviselőtünk vezetőjét, aki szombaton ünnepelte születésnapját.

A következőkben a XVIII. Kongresszus óta eltelt időszakról szóló Beszámoló, és annak vitája következett. Meleg János kifejtette, az érdekegyeztetés újból keresi a helyét, ami nem könnyű feladat a jelenlegi kormányciklusban.

Szólott arról, hogy meg kell állítani a vagyont felélését, közös teherviselésre van szükség. De át kell tekinteni a struktúrát is, például sok az alapszervezet. Végül kifejezte köszönetét a hamarosan nyugdíjba vonuló Fürstné Fehér Rózának, és Papp Zoltánnak, aki jól látta el a Felügyelő Bizottság elnöki feladatát is.

A felszólalók az információáramlást, annak jobbá tételét emelték ki, és javasolják a Magyar Vasutast is górcső alá venni, hogy ne bulvár lap legyen. De felül kell vizsgálni a támogatásokat és tiszteletdíjakat is. Kijelentették, vége a kampánynak, dolgozni kellene mindenkinek! Változás kell, az elnökségi határozatokat mindenkinek be kell tartania. Vitázni kell, de nem személyeskedni, például az fb-t ért kritika is méltánytalan.

Szakszervezetünk Pénzügyi Beszámolójához fűzött szóbeli kiegészítőjében Orosz Éva, a Pénzügyi Osztály vezetője hangsúlyozta, hogy pénzügyi helyzetünk stabil.

A Felügyelő Bizottság munkájáról szóló Beszámolóhoz tett kiegészítésében Papp Zoltán elnök kérte, ha egy jelölt van, akkor is legyen titkos szavazás, úgy jobban látni a támogatottságot. Elmondta, az elnökségi üléseken állandó támadások érték, ezért mond le. „Negyvennégy éve vagyok szakszervezeti tag, biztosan hibáztam, de ki nem? Voltak vitáim, az kétségtelen, és kaptam jelzéseket is, el kell hogy menjek. Megyek, és nem állok a változás útjába. Köszönet annak, aki segített a munkámban, és sok sikert kívánok mindenkinek.” – fejezte be mondandóját Papp Zoltán, aki az előző ciklusban szakszervezetünk elnöke volt.

A Kongresszus mindhárom beszámolót elfogadta.

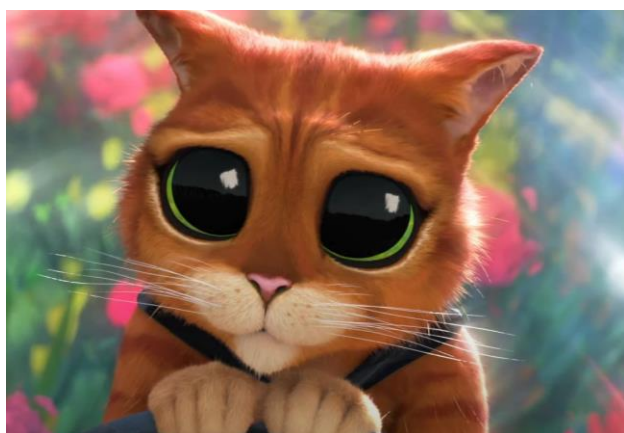

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

SZERENCSÉS CSERE

- De cimbora, te itt, a konditeremben? Megmondom őszintén, két hónapja, mikor meglátogattalak a kórházban, nem sok reményt fűztem hozzád!
- Én sem, mondja a koma! De aztán nyugdíjazták a kezelőorvosomat...

SZERENCSÉTTLEN CSERE

A beteg köhögésre kért gyógyszert az orvosától, de az a maszekot intézte közben alapos figyelés helyett, és hashajtót ír fel neki. Másnap jön a beteg, kérdezi a doki, köhög még? Mire a beteg:

- Nem merek...

SZORGALOM

A viziten megdicséri az orvos a beteget:

- No, már sokkal könnyebben köhög!
- Nem csoda, doktor úr! Egész éjjel gyakoroltam...